

som rådgivende organ bliver fastslået. I forbindelse hermed udgår den bestående lovs § 1, som i tretten underpunkter opregner de forskellige bistandsaktiviteter samt andre foranstaltninger, herunder oplysningsvirksomhed, der omfattes af bistandsloven. De deri opregnede bistandsaktiviteter og foranstaltninger omfattes imidlertid alle af lovforslaget bortset fra bestemmelsen om gennemførelse af offentlige indsamlinger til fordel for arbejdet i udviklingslandene. I det omfang sådanne indsamlinger skønnes hensigtsmæssige og formålstjenlige, bør de forestås af private organisationer.

Lovforslaget angiver intet om det fremtidige omfang af Danmarks bistandsindsats men forudsætter, at spørgsmålet om omfanget af de samlede bistandsbevillinger hvert år bliver gjort til genstand for behandling i folketinget. Det må i denne forbindelse anses for en nødvendighed, at der også for årene efter 1972-73, hvor den nedenfor omtalte femårsplan udløber, bliver fastlagt en plan for en fortsat forøgelse af de statslige overførsler til udviklingslandene.

Under en folketingsdebat den 17. januar 1967 (folketingstidende 1966-67, 2. samling: (311) 824 (3877); A. 1287; B. 1119) blev regeringen ved vedtagelse af en dagsorden anmodet om at fremlægge en plan for, hvordan Danmark snarest kunne opfylde FN's mål for de udviklede landes bistand og private overførsler til udviklingslandene på 1 pct. af nettonationalindkomsten. Den af regeringen for folketinget i maj 1967 fremlagte plan (folketingstidende 1966-67, 2. samling, 4487, 4656, 4663, 4836; B 1867) gik ud på, at Danmarks samlede nettooverførsler til udviklingslandene, dvs. såvel den statslige bistand som de private overførsler, inden for fem-årsperioden 1968-69 — 1972-73 skulle nå op på 1 pct. af nettonationalindkomsten (NNI). Fem-årsplanen forudsatte, at den statslige bistand fra finansåret 1967-68 til finansåret 1972-73 skulle stige med 25 pct. årligt regnet i faste priser.

Efter fremlæggelsen af fem-årsplanen er 1 pct.-målsætningen ved internationale forhandlinger ændret, således at beregningen skal ske på grundlag af bruttonationalproduktet (BNP), hvilket for de lande, herunder Danmark, der er medlemmer af OECD's Komité for udviklingsbistand (DAC), betyder en forhøjelse af målsætningen på gennemsnitlig 25 pct. svarende til forskellen mellem de to nationalindkomstbegreber.

I nedenstående oversigt er anført de statslige bistandsoverførsler — målt i 1968-priser — der er forudsat i fem-årsplanen. Endvidere er anført de andele, som de pågældende bistandsoverførsler vil udgøre af henholdsvis NNI og BNP.

Finansår	Femårsplanens udgiftsbeløb	I pct. af NNI	I pct. af BNP
1968-69 . . .	289 mill. kr.	0,39	0,28
1969-70 . . .	351 . . .	0,46	0,33
1970-71 . . .	432 . . .	0,54	0,40
1971-72 . . .	541 . . .	0,66	0,48
1972-73 . . .	639 . . .	0,80	0,58

Revisionsudvalget går, jfr. betænkningen side 40, ind for, at den danske bistandsmålsætning alene baseres på de statslige udgifter til udviklingsformål bl. a. fordi de private overførsler beror på forhold, som statsmagten ikke har nogen direkte indflydelse på.

Revisionsudvalget går endvidere ind for, at Danmark tilstræber en opfyldelse af den af Pearson-rapporten foreslåede bistandsmålsætning, som går ud på, at de industrialiserede lande skal øge den statslige bistand, således at den når 0,7 pct. af BNP i 1975 eller snarest derefter dog senest i 1980. Udvalget er derimod ikke nået til enighed om, hvor hurtigt denne bistandsmålsætning bør nås.

Revisionsudvalgets flertal foreslår, jfr. betænkningen side 41, at der stræbes efter, at den statslige bistand når op på 0,7 pct. af bruttonationalproduktet i 1975-76, således at den i Pearson-rapporten foreslåede principale målsætning opfyldes.

Revisionsudvalget er iøvrigt enig om, at den plan, der bliver vedtaget for de fremtidige bistandsudgifter, bør tilpasses ændringer i prisniveau og afvigelser fra den forudsete reale vækst i nationalproduktet, således at man til stadighed tilpasser planens tal for bistandens omfang i absolutte tal til fastlagte procentandele af nationalproduktet i løbende priser.

Lovforslaget indeholder ingen bestemmelser om fordelingen af bistandsmidlerne mellem på den ene side de aktiviteter, som varetages af FN og FN's særorganisationer m. v., de multilaterale aktiviteter, og på den anden side de bilaterale aktiviteter, som aftales direkte mellem Danmark og et udviklingsland. Revisionsudvalget anfører, jfr. betænkningen side 143, at den nuværende fordeling af bistandsmidlerne med ca. 50 pct. til multilaterale aktiviteter og ca. 50 pct. til bilaterale aktiviteter ikke bør fraviges væsentligt i de kommende år, en vurdering som Styrelsen for teknisk samarbejde med udviklingslandene har tilsluttet sig, jfr. bilag 1.

Lovforslaget forudsætter, at der årligt fremlægges en plan for de samlede udgiftsrammer for bistandsarbejdet for en fem-års periode. En sådan plan vil indeholde en fordeling på bistandsarter af de forud-